

„Práve korene sú tými, ktoré nás zakotvujú vo svojich počiatkoch, ale aj tými ktoré nám dovoľujú rásť do výšky.“

Zahájenie oficiálnej súťažnej časti jubilejného **30. ročníka festivalu kresťanského divadla Gorazdov Močenok**, ktorý nesie tému návratu ku koreňom, prinieslo mnoho retrospektívneho rozčítania aj duchovného posolstva do budúcnosti.

Úvodnej reči sa chopil starosta obce Močenok Roman Urbánik, ktorý vyjadril svoju vďaku aj podporu a privítal všetkých aktívnych či pasívnych účastníkov. Otvárací ceremoniál vyvrcholil dojemným príhovorom dekana Petra Michalova, ktorý hneď v úvode citoval veľké slová pápeža Františka: „Tradícia je tradíciou, len keď sa rozvíja.“ Poďakoval všetkým vám, ktorí do festivalu Gorazdov Močenok vkladáte svoj čas, energiu a lásku. Záverom zaprial festivalu, aby aj naďalej vďaka dobrým, pevným a zdravým koreňom prinášal úrodu teraz, v budúcnosti a hlavne vo večnosti.

*Príhovor pána dekana Michalova,
FOTO M.Lašut*

Súťažnú časť festivalu otváral divadelný súbor **Milénium Košice**, ktorý meral do Močenka najdlhšiu cestu. Priniesli so sebou autorskú monodrámu Gejzu Tótha s názvom **Stalo sa v divadle**, ktorá je voľnou adaptáciou komédie Arnošta Goldflama – Biletárka. Vykresluje príbeh divadelnej uvádzačky, ktorá začne po technickej poruche opony interagovať s publikom a vypíňať tak čakanie na jej otvorenie. Otvorenia opony sa však nedočkáme a namiesto plánovaného uvedenia predstavenia o dvoch zamilovaných sa celá pozornosť strháva na túto prostú, avšak v mysli veľmi hlbavú osobku. Už počas samotného príchodu divákov do hľadiska pred zahájením festivalu v Kultúrnom dome v Močenku organizovala hlavná protagonistka Klára Andrassyová obecťstvo tak, ako sa na správnu uvádzačku patrí. Následne odohrala pútavú monodrámu mapujúcu jej život, skúsenosti či pohľad na davu ľudí, ktorí jej denne pod rukami prechádzajú.

Klára Andrassyová v monodráme Stalo sa v divadle, FOTO M.Lašut

Po predstavení nasledoval prvý tohtoročný rozborový seminár, ktorý viedla odborná porota v zložení **Marek Mokoš** /predseda/, **Michal Babiak** /člen/ a **Peter Weinciller** /člen/. Slova sa ujal umelecký riaditeľ Spišského divadla a vysokoškolský pedagóg Michal Babiak. Vysvetlil úlohu tohtoročnej odbornej poroty, ktorá bude tento jubilejný ročník pristupovať k rozborom divadelných inscenácií formou dialógu so súťažnými amatérskymi súbormi. Cieľom tohto dialógu s tvorcami aj protagonistami zhliadnutých predstavení je podnecovať ďalšiu tvorbu a navrhovať zlepšenia či možné napredovanie divadelného súboru.

Vyzdvihnutý bol najmä energický a briskný výkon hlavnej hrdinky, ktorá dokázala celú hodinu zabávať publikum, kým sa čakalo na opravu zaseknutej opony brániacej odohraniu očakávanej inscenácie. Porota ďalej vnukla impulz rozvíjať improvizáčne schopnosti interpretky, ktoré by mohli do budúcnosti túto monodrámu ešte viac oživiť. Všetci členovia sa zhodli, že by inscenácii do budúcnosti prospelo do väčšej miery zapojiť aj publikum.

Divadelný režisér a pedagóg Peter Weinciller pochválil skvelý začiatok a plynulý rozbeh hry. Doporučil tiež hrané akcie viac motivovať a konanie hlavnej hrdinky podložiť hlbším odôvodnením.

Dramaturg Opery Slovenského národného divadla a operný režisér Marek Mokoš vyzdvihol hlavnú myšlienku inscenácie, keď sme ako diváci namiesto pozerania nepodareného predstavenia spoznali človeka. Človeka, ktorý prostredníctvom krátkeho divadelného pásma odhalil svoje vnútro, zásady, city a integritu, čo je podľa jeho slov v dnešnom svete omnoho dôležitejšie ako pozeráť na prázdne obrazy divadelného predstavenia. Zdôraznil, že javisko je miesto pravdy a má odzrkadľovať len to, čo pramení zvnútra človeka.

Autor: Gejza Tóth

Réžia Gejza Tóth

Hrajú: Klára Andrássová, Gejza Tóth, František

Hlaváček, Ľudmila Drenčáková, Mária Riesová

Peter Weinciller vedie rozbor predstavenia, FOTO M.Lašut

Úvodný deň prehliadok súťažných divadelných inscenácií uzatvárala hra **Náš pán minister** v podaní divadelného súboru **Za Rohom z Prešova**. Mládežnícky ochotníci vniesli na javisko dávku situačného humoru a nastolili otázky týkajúce sa fungovania ľudskej spoločnosti, sociálnej integrity či medziludských vzťahov. To všetko bolo vykreslené pomocou groteskných situácií vznikajúcich v 20. rokoch 20.storočia na slovenskej dedine, kde rodina Slaninovcov poslala svoju dcéru Milku na učenie do Švajčiarska, aby nadobudla spôsoby dám a mohla sa tak dobre vydať. Hra poukazuje na

odvrátenú tvár vysokej spoločnosti a rovnako aj na rozpor medzi skutočnou láskou a hodnotou peňazí.

Podľa Michala Babiaka sa v súvislosti s touto inscenáciou otvára problém do akej miery tento Štodolov klasický text poskytuje priestor pre dnešnú interpretáciu. Viaceré satirické polohy, ktoré sú zakotvené v predlohe sú dnešnému divákovi relatívne vzdialené, čím sa otvára priestor na nové radikálne čítanie, ktoré by ale mohlo nechcene priviesť inscenátorov aj k nežiadúcim polohám paródie, karikatúry atď. Inscenácii chýbal výraznejší dramaturgicko-režijný postoj, absentovala odpoveď prečo tento text hrať, čo ním chcem povedať a aká je moja autorská výpoveď prostredníctvom tohto textu. Výrazné problémy bolo cítiť aj vo výtvarnej rovine, scéna a kostýmy – čo je možné „ospravedlniť“ aj nie veľkou inscenačnou skúsenosťou súboru. Najväčším pozitívnom inscenácie bola kompaktnosť súboru, ich evidentná radosť z hrania, energia – čo dáva nádej – ako samotným členom, tak aj širšiemu kultúrnemu kontextu.

Náš pán minister, FOTO M.Lašut

Predseda poroty Marek Mokoš vyzdvihol, že DS Za rohom z Prešova vznikol len nedávno a vo svojej úvodnej anotácii píše, že prišli na Gorazdov Močenok nazbierať skúsenosti a získať od odbornej poroty cenné rady. Tento ich pokorný a učenlivý prístup porota veľmi ocenila. Marek Mokoš tiež pochválil ich mladický entuziazmus, spoločného priateľského ducha, húževnatosť, snahu a lásku k divadlu, ktorú pravdivo ukázali a vyjadrili svojim predstavením. Ako prvú polemiku však vnímal výber textu. Prečo si títo mladí talentovaní ľudia vybrali práve tento titul a čo ním chceli odkázať? Zobrali si text malomeštiackej komédie slovenskej dediny, obliekli sa do rôznorodých, štýlovo nečistých kostýmov a na veľmi jednoduchej popisnej scéne ilustrovali príbeh ľudí bez hlbšieho presahu a obsahu. Komedialnosť a hravosť textu, zápal mladých hercov a podprahová hudba dychovky vyvolala u divákov zábavu a ocenili predstavenie záverečným veľkým potleskom so standing ováciami.

Odborná porota taktiež ponúkla mladým ochotníckym umelcom podnety na skvalitnenie remesla divadla. Vysvetlila im, že výber témy ako aj samotnej hry je veľmi dôležitý a mal by byť ich prirodzenou a pravdivou výpoveďou. Tak isto poukázala na skutočnosť, že divadlo sa potrebuje zbaviť popisnosti, prílišnej deklamácie textu a neúprimnosti hereckého prejavu. Porota povzbudila mladých hercov, aby naďalej pokračovali s divadlom, použili divadlo ako evanjelizačný prostriedok a viacej navštevovali aj iné divadelné vystúpenia, navštevovali divadelné workshopy, veľa čítali a vzájomne sa rozprávali o tom, čo idú hrať, prečo to idú hrať a najmä ako to idú hrať, aby bola ich výpoveď osobitá a pravdivá.

DS Za rohom - Prešov, FOTO M.Lašut

Autor: Ivan Stodola

Réžia: Barbora Martonová

Úprava, dramaturgia: Barbora Martonová

Scéna, kostýmy: Margaréta Sokolová, Barbora Martonová,
Martina Lešková

Výroba: Diana Sokolová

Hudba: Dávid Polák

Hrajú: Samuel Marton /Slanina/, Samuel Korečko /Bohuš/

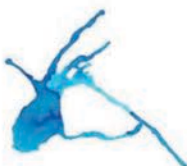
Mária Džamová /Slaninová/, Sebastián Andreanský /Ujko/

Ondrej Mandúch /Matej/, Katarína Sabolová /Milka/

Alžbeta Peklanská /Tepličkayová/, Gregor Muranský /Jean/

Matúš Nazarej /Peter/, Martin Suchár /Richtár/

Linda Fecková /Richtárka/, Marko Marton /Janko/

Festivalový spravodaj PIATOK 22.7.2022

Súťažný blok otváral **detký divadelný súbor Prvosienka zo Zákamenného**. Tento súbor funguje na divadelnej scéne už 18 rokov a tvoria ho 11 – 15-ročné deti zo základnej školy. Prezentuje sa na divadelných prehliadkach a súťažiach v rámci regiónu a Slovenska.

Na Gorazdov Močenok so sebou priniesli inscenáciu **Dievča z morského dna**, v ktorej sa nechcená 15-ročná Lea dostáva do ťažkých životných situácií a hľadá zmysel svojho života.

Úvodného slova sa ujal porotca Michal Babiak: „Ako zásadný problém tejto inscenácie vidím vek interpretov, resp. hlavnej herečky. Nástožčivé problémy, ktoré sa v inscenácii nastolujú sú problémami dnešnej doby a určite je potrebné ich aj v divadelnej forme sprítomňovať a reflektovať (a za to chválím súbor a jeho „hlavu a srdce“ Zuzku Demkovú), no myslím si, že taká ťažká téma a jej kontext je pre hlavnú herečku a možno aj celý súbor po psychickej stránke až príliš náročným sústom.“

Dievča z morského dna, FOTO M.Lašut

Predseda poroty Marek Mokoš sa vyjadril, že detský divadelný súbor Prvosienka zo Zákamenného prišli na Festival Gozardov Močenok s veľmi silnou a vážnou inscenáciou reflektujúcou alarmujúcu tému spoločnosti, ktorou je depresia mladého človeka, dôsledkom čoho je zlyhanie pevných základov koreniacich v rodine. „Predstavenie bolo akousi performance mladej dvanásťročnej dievčiny, ktorá otvárala veľmi bolestné témy zabitia detskej fantázie, neprijatia a odmietnutia rodičov, zneužívania, potratu a totálnej osamotenosti,“ uviedol. V odbornej porote vzniká dilema či je alebo nie je dobré a morálne, aby tak mladá herečka interpretovala túto postavu a či by takáto interpretácia nemala prislúchať starším herečkám, ktoré majú herecký odstup a zrelosť pre uchopenie takejto ťažkej a vážnej témy.

Vytvorili sa dva názory. Prvý reprezentoval veľký obdiv a pochvalu za tak pravdivý, presvedčivý a úprimný herecký prejav, skvelo zvladnutú réžiu, ktorá bola plná silných obrazov, metafor, vývoja – gradácie a point jednotlivých situácií. Druhá strana názorov sa vyjadrila k jednoznačnej potrebe hovoriť o týchto témach a nemať zatvorené oči pred vážnou spoločenskou situáciou depresii u mladých ľudí, avšak vyjadrila zásadné obavy o dobro ďalšieho vývoja dieťaťa.

Záverom sa ocenila remeselná stránka zvladnutia réžie. Na scéne figurovali biele balóny, ktoré reprezentovali symboly morskej peny, nemých hláv a tvár, dieťaťa, sĺz, či ľudskej krehkosti a pomínutelnosti. Súbor dostal pochvalu aj za veľmi dobre zvladnutú pohybovú, hudobnú a spevácku zložku.

Spoločným rozhovorom s režisérkou sa dospelo k tomu že herecký výkon hlavnej hrdinky bol odkomunikovaný s rodičmi, psychologičkou a samotná režisérka taktiež vedie pravidelné rozhovory s hercami o tom, čo hrajú a prečo to hrajú. Porotcovia

vyhodnotili, že ide o performance ako metódu, kde umenie a proces tvorby vedie k oslobodeniu a vyrovnávaniu sa s vlastným problémom. Predstavenie určite zarezovalo a vyprovokovalo k mnohým zamysleniam.

Autor: J. Bodnárová

Úprava, dramaturgia a réžia: Zuzana Demková

Scénografia: Zuzana Demková

Hudba: Tom Odell, Sparow

Choreografia: Z. Demková a kol.

Hrajú: Sofia Kurňavková /Lea - dievča z liečebne/,

Vanesa Jakubčeková, Timea Plaskôrová, Bianka Srogoňová,

Natália Brandysová, Soňa Magdiaková, Michaela Brisudová,

Stela Bystričanová /chór/

Marek Mokoš pri rozbere predstavenia, FOTO M.Lašut

Ako ďalšiu v poradí mali diváci možnosť zhliaďnúť inscenáciu **Jožko Púčik**, známy príbeh Ivana Štodolu pojednávajúci o ľudskej добрote, sile peňazí či morálnosti ľudského konania. Zaujímavosťou tohto uvedenia bolo, že hlavný protagonistu Jožko Púčik bol celkom nemý, a tak za celý čas nepovedal ani slovo. Hru uviedol **divadelný súbor T. Vansovej z Rimavskej Píly**, ktorý sa vo svojej tvorbe programovo venuje vlastným úpravám a dramatizáciám diel slovenských klasikov. Podľa nich, žiaľ, znova žijeme v dobe, v ktorej je obyčajný človek degradovaný na číslo, zneužitý, požitý a vypl'utý zvráteným systémom, v ktorom najvyššou hodnotou sú peniaze, najlepšou vlastnosťou bezohľadnosť a falošnosť, a kde pravda a statočnosť sú len smiešne frázy.

Jožko Púčik, FOTO M.Lašut

Úvodného rozborového slova sa ujal Peter Weinciller, ktorý podotkol, že je ľudská čistota v dnešnej dobe takým fenoménom, až sa taký človek stane automaticky podozrivým. Preto mu bol Jožko Púčik veľmi sympatický a stále má obecenstvu čo povedať.

Ocenil použitie scénickej skratky, v ktorej reportéri vystrkujú hlavy spoza plachiet a v rôznych jazykoch prezentujú reportáže Púčikovho

kriminálneho prípadu. Upozornil ale na absenciu javiskového konania, ktoré je nahrádzané prílišným textovaním. Tiež odporučil prehĺbiť a konkretizovať charakterové črty postáv. Boli by tak plastickejšie a divák by lepšie odčítal motiváciu ich konania. Je to práca režiséra, ktorý má interpreta podnecovať a inšpirovať, a tiež práca samotného interpreta, ktorý má svojou prácou tieto podnety rozvinúť, naplniť ich hereckou akciou a konaním.

Porotca Michal Babiak zdôraznil úlohu poroty pomôcť súboru. Podotkol, že by rád videl väčšie odlišnosti chóru predstavujúceho zlú spoločnosť od hlavnej postavy, bezbranného dobráka Jožka Púčika. „Zbavte sa tradícií a vykročte smerom k moderne, ktorá vznikla v Rimavskej Píle. Budte na to hrdí!“ uzavrel svoj výstup.

Marek Mokoš nesúhlasil s koncepciou predstavenia, ktorá zahŕňala použitie vulgarizmov či súčasných prvkov. Bol podľa neho narušený princíp kultúrnosti divadla. Marek uviedol, že má rád divadlo preto, lebo ho učí lepšie spoznať svet a lepšie spoznať sám seba. Z toho pramení zásadná otázka na úvahu, do akej miery sa podliezať divákovi pri naštrbení vlastného presvedčenia či morálky.

Členovia súboru k záveru dojemne priznali, že vystupovať na podobných festivaloch je pre nich česť aj pocit hrdosti zároveň.

DS T. Vansovej - Rimavská Píla, FOTO M.Vašut

Autor: Ivan Stodola, Jaroslav Lacko

Réžia: Jaroslav Lacko

Úprava, dramtizácia: Jaroslav Lacko

Scéna, kostýmy: Jaroslav Lacko a kolektív

Hudba: Milan Matucha

Hrajú: Ján Koniar /Jožko Púčik, nemý účtovník/

Zlata Hul'uková /Húsková, predsedníčka humanitnej nadácie Humanitas/

Ivan Mat'ko /Správca Adam Rohatý/

Denisa Mániová /Zuzana, sekretárka/

Zuzana Vasová /Viera Pokorná, Jožkova sestra/

Monika Miškove /Kačičková, predsedníčka humanitnej nadácie Benevolencia/

Karol Hruška /Vyšetrovatel'/

Ján Mihók /Dozorca/

Lucia Valent /Obhajca/

Roman Košičiar /Lekár/

Milan Bútor /Bezdomovec Lojzo Všivák/

Vo finále piatkovej súťažnej prehliadky sa mohli diváci ocitnúť priamo na javisku. Pre hru **Tri sestry** totiž využil divadelný súbor z Raslavíc priestor tzv. divadelnej arény. Diváci tak sedeli za zatvorenou oponou na javisku a celá dráma sa odohrávala v ich bezprostrednej blízkosti. Divadelný súbor Na skok nadväzuje na pevnú historickú tradíciu ochotníckeho divadla v ich obci. Svojou hrou nás vniesli do dedinského prostredia v čase vrcholiaceho vysťahovalectva. Hra inšpirovaná Čechovovou klasikou rozvíja tému bezmocnosti človeka v prúde neúprosného času, neschopného spraviť krok vpred.

Tri sestry, FOTO M.Lašut

Porotca Michal Babiak poukazuje na dve roviny hry – referenčnú, ktorá odkazuje na Antona Pavloviča Čechova, a inscenačnú, ktorá sa rozvíja na javisku do krásneho estetického zážitku. Pochválil interpretky za napätie, ktoré dokázali na javisku vytvoriť a podnietiť tak v divákovi zvedavosť nad riešeniami vzniknutých situácií. Dramaturgicky sa pohybovali na hrane grotesknej podoby komédie a sklonil sa pred dramaturgickou i režijnou invenciou. Ponúkli dávku

irónie i veľavravných tragických obrazov životných situácii na východnom Slovensku počas masívneho odchodu do Spojených štátov. Hra priniesla iróniu, grotesku, tragédiu, gradáciu silných momentov, napätie a záverom emotívne skonštatoval, že toto predstavenie od teraz patrí medzi päťicu, ktorú si porotca bude do konca života pamätať.

Marek Mokoš vyzdvihol režijnú aj hereckú stránku inscenácie, ktorá v

Nadšený porotca Michal Babiak, FOTO M.Lašut

ochotníckych kruhoch nemá obdoby. „Odniesol si nás všetkých do nádherného sveta,“ adresoval pochvalu režisérovi Martinovi Bašistovi. Elena Bakošová poďakovala za nádhernú literárnu aj javiskovú transkripciu. Peter Weinciller uzavrel rozbor pozvánkou na hosťovanie do jeho novootvoreného Teatro Colorato. Porota,

protagonistky a najmä mladý nádejný režisér odchádzali zo sály dojatí.

Autor: Martin Bašista na motívy Antona Pavloviča Čechova

Technická spolupráca: Andrej Hudáček

Hudobná spolupráca: Gabriel Mačejevský

Réžia, dramaturgia,

scénografia, kostýmy: Martin Bašista

Hrajú: Anežka Hudáčková /Olga/

Tímea Bučková /Máša/

Aneta Salokyová /Irena/

Diskusný večer o histórii festivalu

Piatkový večer sa niesol v duchu spomienok. Spomienok na korene festivalu. Na tých, ktorí ich zasadili, po roky sa o ne starali, na tých, ktorí ich vyživovali a dovolili im rásť i na tých, ktorí dnes pomáhajú tvarovať bohatú korunu festivalového stromu s 30timi letokruhmi.

Toto milé stretnutie otvorilo fenomenálne jazzové kvarteto František Báleš Ansámbl, ktoré predviedlo svoje oceňované hudobné spracovanie Hviezdoslavových sonetov (cena Radio Head Awards za najlepšiu jazzovú nahrávku v roku 2021). Sálou sa tak niesli podmanivé jazzové tóny popretkávané vysokou mierou improvizácie.

František Báleš Ansámbl, FOTO M.Lašut

Po úvodnom bloku skladieb sa slova chopil Peter Weinciller, člen odbornej poroty a jeden z mladšej generácie pamätníkov festivalu

Gorazdov Močenok. Otvoril diskusiu a na javisko pozval prvých hostí – Petra Sýkora a Michala Lašuta. Peter Sýkora, ktorý stál pri zrode festivalu od úplného začiatku vysvetlil, že festival sa zrodil vďaka pánovi dekanovi Alojzovi Dubravickému, ktorý zabezpečil pevné zázemie divadelníctvu v Močenku. Spomína, že pri začiatkoch v 90-tych rokoch bol o festival enormný záujem a sála Kultúrneho domu kapacitne nestačila. Teraz však záujem postupne mizne. Peter Weinciller to prirovnal k porevolučnej nálade, kedy ľudia túžili po slove ducha, ktoré im bolo počas totalitného režimu odopierané. V jeho rodnom Svite bola prvá porevolučná stavba práve kostol, ktorý tam dovtedy absentoval. „Teraz, keď sme sa už duchovna nasýtili, nemáme taký hnací motor ako tomu bolo po 89-tom,“ priblížil svoj pohľad na momentálnu situáciu.

*M. Lašut, P. Sýkora a P. Weinciller, FOTO niekto iný ako M.Lašut ☺
Foto: Lenka Leššová*

„Ja som sa dostal k festivalu tak, že ma ocino urobil. Potom som vyrástol a prebral to po ňom.“ s úsmevom spomína fotograf Michal Lašut a v hladisku sa ozýva smiech. Tvrdí, že urobil pár fotiek a potom zhodnotili, že môže niečo nafotiť aj on. „Ocino tu bol 20 rokov a ja som tu 10. Keď ma ešte 10 rokov strpíte, tak ho vyrovnám.“ podotkol s úsmevom. Ako fotograf bol účastný na stovkách festivalov a podľa jeho názoru si divadlo získa diváka svojou myšlienkou. Videl už mnoho podarených a zaujímavých inscenácií, ale boli častokrát myšlienkovo prázdne a diváka sa tak nedotkli. Peter Weinciller sa opýtal na rozdiel medzi reportážnou a divadelnou fotografiou. Michal Lašut prirovnal divadlo k okamihu momentu, ktorý treba presne vycítiť. Človek, ktorý nebol na divadelnom predstavení priamo prítomný, by mal z podarenej fotky vycítiť všetko, čo sa na javisku práve dialo.

V hudobnej vsuvke zaznel ďalej aj sonet číslo 8, ktorý je podľa autora hudobného aranžmá Františka Báleša, jedno z najvýznamnejších vyznaní viery, aké bolo kedy napísané.

V ďalšom bloku diskusie boli na javisko pozvané Elena Bakošová a Mária Budzáková. „Zúčastnila som sa okrem úvodného a minuloročného všetkých doterajších ročníkov. Patrím k tým koreňom a som na to vnútorne hrdá,“ začala svoje spomienky pani Bakošová. Podľa nej 89-ty rok znamenal veľa – slobodu, vieru a zodpovednosť. Stála za zrodom tvorivých dielní, ktoré sú doterajšou neoddeliteľnou súčasťou festivalu. Na festivale ich viedla viac ako 10 rokov a prispôbovala ich témam evanjelia, ktoré kázal pán farár na omši. Záujem o ne bol obrovský a účasť bola až 120 osôb. Spomína, ako raz v silnom daždi nemohli odprezentovať výstupy tvorivých dielní a Jozef Šuvada, ako vtedajší starosta, dal pokryť celé nádvorie kobercami. „Takú podporu tu divadlo malo!“ ozrejmila.

„Stretli sme sa v Bratislave s Petrom Sýkorom a začali sme sa postupne so súborom zúčastňovať. Vtedy to bola obrovská prestíž, vôbec sa dostať cez výber poroty na festival,“ spomína zakladateľka DS Gašparko Lendak. Nadviazala na slová Petra Weincillera o nasýtení duchovnom, ktoré si dnes prestávame vážiť.

Elena Bakošová na otázku či má nejaké predstavenie, ktoré jej utkvelo za celé roky v pamäti odpovedala, že to je ako keby sa matky opýtal, ktoré dieťa má najradšej. Doteraz si pamätá lásku a pravdivosť, ktorú mladí divadelníci na javisku odovzdávali. Podľa jej slov je takýto festival jediným v Európe a žiadny z účastníkov, ktorí nás išli reprezentovať do zahraničia nespravili Slovensku hanbu. Zlatý vek festivalu podľa nej spočíval najmä v tom, že hodnotenia a diskusie o predstaveniach navštevovali všetci účastníci festivalu a nie iba súbor, ktorého sa to priamo týkalo.

M. Budzáková, E. Bakošová a P. Weinciller, FOTO M.Lašut

Popri Hviezdoslavovi zaznel aj zhudobnený Milan Rúfus, Ján Smrek i Ján Kostra. Tieto básne v jazzovej úprave pre klavír, kontrabas a bicie nástroje boli nanajvýš povznášajúcim zážitkom, aký sa nepočuje každý deň. Ansámbl Františka Báleša dodával interpretácii svoj vlastný šarm okamihu a skladby okorenil o improvizované momenty.

Na záver sa na javisku ocitli Jozef Šuvada a Igor Hanko. „Pre mňa sú srdcu blízke hlavne začiatky,“ otvoril svoju reč zakladajúci člen festivalu a bývalý starosta obce Močenok, Jozef Šuvada. Priblížil, že Gorazdov Močenok bol vytvorný cielene a zámerne, keď po páde totality pozeral v televízii omšu zasvätenú sv. Gorazdovi, ktorý pochádza práve z končín, kde dnes stojí obec. Dovtedy sa tu nič v tejto tematike nerozvíjalo, a preto si ho vtedajší starosta chcel uctiť. Podnet na vznik Gorazdovho Močenka dal Peter Sýkora, ktorému tento úmysel Jozef Šuvada odprezentoval. Poďakoval tiež za enormnú podporu veriacich, neveriacich a hlavne obecného zastupiteľstva, ktoré nikdy pred fesivalom neodvrátilo tvár.

Vdp. Igor Hanko stál za zrodom jednej z prvých divadelných hier, ktorá bola na festivale uvedená. Ako prvú priniesli na javisko práve hru o sv. Gorazdovi, ktorý bol vtedy pre nedostatok literatúry akousi novinkou medzi dovtedy poznanými svätcami. Naštudovali hru od Rudolfa Dilonga – Gorazd, ktorú potom na festivale prezentovali. Jedným z ďalších predstavení bol príbeh o Jozefovi Egyptskom, ku ktorému zložil Igor Hanko piesne a tak postupne vznikol muzikál, s ktorým mali vyše 50 repríz po celom Slovensku.

Priebeh festivalovej organizácie prirovnal Igor Hanko k zápasu. Veľké veci sa však podľa neho rodia ťažko. Duchovná základňa prítomná na začínajúcich ročníkoch bola pre neho najväčším zážitkom. Pre Jozefa Šuvadú bol zas najsilnejším momentom eminentný záujem mladých a neutíchajúca súdržnosť divadelníkov, ktorí stáli pri zrode festivalu. „Chcel by som, aby všetci účastníci Gorazdovho Močenku toto poslanstvo dobra, pokoja a túžob prenášali aj do budúcnosti,“ uzavrel diskusiu Jozef Šuvada.

I. Hanko, J. Šuvada a P. Weinciller, FOTO M.Lašut

HLAVNÍ ORGANIZÁTORI

Obec MOČENOK

KREDIV

RKFÚ MOČENOK

u. fond
na podporu
umenia

Festival z verejných zdrojov podporil
Fond na podporu umenia

NITRIANSKY
SAMOSPRAVNÝ
KRAJ

Realizované s finančnou podporou
Nitrianskeho samosprávneho kraja

PARTNERI

Fond na podporu umenia
Rímskokatolícka cirkev, Biskupstvo Nitra
Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre
Matica slovenská
Nitrianske osvetové stredisko
Komunita Kráľovnej Pokoja, Močenok

MEDIÁLNI PARTNERI

Katolícke
noviny

JAVISKO

MOAkultúra

SPONZORI

COOP JEDNOTA Nitra

DUSLO, a.s.
JUVAMEN, oz

ZÁPADOSLOVENSKÁ
VODÁRENSKÁ
SPOLOČNOSŤ, a.s.

Poľnohospodárske družstvo, Močenok
Pharmavia s.r.o.
BERA, s r.o., Močenok
Pekáreň Močenok
Štefan Rábek, Ľudovíta Štúra, Močenok
EIZEN, s.r.o.
Tibor Rábek - TIBI
PRO MONT MS
Reštaurácia ELSA Močenok
Alexander Lenčేశ - RECYPLAST SK
Manželia Formánekovi, Cabaj Čápor
Ladislav Sabo, Čingov, Močenok
ZÁHRADNÍK, Jozef Urban
Marfil, s r.o.-Ján Šilák
JS STAV, s r.o. - PaedDr. Štefan Velčický, Močenok
HSH, s r.o., Veľké Zalužie, Ing. Timotej Husár, CSC
Ing. Vladimír Paľo, Dolina
Bohumil Súkeník, Mäsovýroba Pata, s.r.o.
OZ Monika, Močenok
Klub tvorivosti, Močenok
Anna Karlubiková, Močenok
Veronika Horváthová, Močenok
Marián Švondra, Močenok
Martin Bleho, Močenok
Zoltán Sklenár, Horná Kráľová
Margita Lenčేశová, B. Majera 1733, Močenok
Ján Vereš, Nitrianska, Močenok
Helena Maláriková, Švábska, Močenok
Iveta Kompasová, Nad ihriskom, Močenok
Regina Kohútová, Družstevná, Močenok
Valéria Pappová, Školská, Močenok

ĎAKUJEME!

Zostavil: Henrich Gibala
organizačný výbor GM
Grafická úprava a tlač: Publica s.r.o.
Vydal: Obec Močenok ©2022